

עמ"ת 565/07/14 - מ.א. נגד מדינת ישראל

10 יולי 2014

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 565-07-14

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מ.א. (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד פאדי חמדאן

ב"כ המשיבה עו"ד דפנה ינוביץ-דוד

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השופט דרור חסדאי) שניתנה ביום 25/6/14, במ"ת 31770-06-14.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ואיומים. עפ"י האישום הראשון - הגיע העורר לבית בו הינו מתגורר ביחד עם אמו, המתלוננת, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, תקף אותה וגרם לחבלתה ואיים עליה ועל אחותו, שהגיעה לעזרתה, כי ירצח אותן אחרי שהמטרה תלך.

עוד מיוחס לעורר באישום השני, כי כחודש וחצי או חודשיים עובר למועד זה, תקף העורר את אמו המתלוננת, בתגובה לשאלתה מדוע הינו מצחצח את שיניו במטבח והיכה בה עם שקית של קמח שהיתה מונחת על השיש בסמוך ופיזר את תכולתה על ראשה של המתלוננת.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
4. ב"כ העורר לא חלק בסופו של יום על קיומן של ראיות לכאורה וטען, באשר לסייג לאחריותו הפלילית של העורר, וזאת לנוכח היותו מצוי בגילופין.
- ביהמ"ש קמא הורה כי שאלת אחריותו הפלילית של העורר תוכרע במסגרת התיק העיקרי ולאחר בחינת חלופת המעצר שהוצעה קבע ביהמ"ש כי התרשם מאביו של העורר לטובה וכי יוכל לאיין את מסוכנות העורר, ובאשר לאח, מצא כי לא יוכל להוות חלופת מעצר ראויה, כמפורט בהחלטה.
- בימ"ש קמא הורה על דחיית הדיון ליום המחרת על מנת שיוצעו מפקחים נוספים, ובהעדר הצעה כאמור, הורה ביהמ"ש על הגשת תסקיר מעצר וזאת טרם מתן החלטתו הסופית בבקשה.
5. בערר מעלה ב"כ העורר טענות באשר לשגגה שנפלה תחת ידו של ביהמ"ש קמא, בכך שלא הכריע בטיעוני ההגנה באשר להעדר יסוד נפשי מתאים לעבירות מטרה ולעבירות תוצאה מפאת היות העורר תחת השפעת אלכוהול ואף באשר להתעלמות בימ"ש קמא מכך שהיותו העורר מאחורי סורג ובריח תפגע בו נואשות אף לנוכח מצבו הבריאותי הרעוע.
- סוף דבר, עתר ב"כ העורר לביהמ"ש, לקבל את הערר, להורות על ביטול החלטת בימ"ש קמא ועל שחרורו של העורר לחלופת מעצר בפיקוחו של אביו.
6. ב"כ המשיבה טענה כי כלל החלטות ביהמ"ש קמא בדיון יסודן ועתרה לביהמ"ש לדחות את הערר.
7. באשר לטענת ב"כ העורר כי קם סייג לאחריותו הפלילית של מרשו לנוכח היותו שרוי בגילופין, ואף לאור פסה"ד עליו סמך ידיו, המדובר בטענת הגנה אשר טעונה הכרעה על ידי הערכאה הדיונית במסגרת התיק העיקרי ולפיכך נפסק כי מקומה להתברר בהליך העיקרי ואין היא מעניינת של הליך המעצר בו נבחנות שאלת המסוכנות ושאלת קיומה של חלופת מעצר הולמת לנוכח קיומן של ראיות לכאורה. וראו לענין זה, בש"פ 3476/13 פלוני נ' מדינת ישראל.
- יצוין כי בכל מקרה וגם לאור האמור בפסה"ד עליו סמך ידיו ב"כ העורר, עבירת המטרה היחידה נשוא כתב האישום הינה עבירת האיומים בעוד שלעורר מיוחסות עבירות נוספות המצביעות על מסוכנותו.
8. בנסיבות אלה ומשמצאתי כי לא נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא בהקשר לאי בחינת הסייג לאחריותו הפלילית של העורר בשלב המעצר ומשאין חולק בדבר ראיות לכאורה, אפנה לדון באשר לעתירתו החלופית של ב"כ העורר לשחרורו של מרשו כבר עתה בשהייה במחיצת אביו והתלוות אליו לעבודתו.

9. בימ"ש קמא קבע בהחלטתו כי התרשם לחיוב מהאב. ואולם קבע בנוסף, כי האב עובד מדי ערב, בין השעות 19:00 עד 01:00 כתקליטן וספק בעיניו אם יוכל לקיים פיקוח אפקטיבי ויעיל על העורר כשתשומת לבו נתונה לעבודתו זו וכאשר מדובר בעבודה במקום הומה אדם.

10. בימ"ש קמא לא סתם את הגולל על האפשרות להציע חלופת מעצר נוספת, בנוסף לאב, והורה על קבלת תסקיר מעצר לשם בחינת כלל הנתונים ומכלל הטעמים המפורטים דלעיל, ובשים לב למהות העבירות המיוחסות לעורר, עבירות אלימות תוך גרימת חבלה של ממש תחת השפעת אלכוהול ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בימ"ש קמא ודין הערר על כלל חלקיו להידחות.

ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד, 10/07/2014 במעמד הנוכחים.

**דבורה עטר,
שופטת**